

Zaheu

Scris de Arhiep. Andrei Rimarenko
Luni, 11 Februarie 2019 10:46

Zaheu era un vameș foarte bogat. S-a bucurat de toate cele în viață. Astăzi, dacă ar trăi printre noi, l-am numi un VIP. Avea multe și era un om influent. Toate urzelile sale lumești s-au împlinit. Doar un singur lucru nu a luat în calcul: timpul implacabil. Viața și anii trec și bătrânețea vine peste tine. Iar el a văzut că tot ceea ce a adunat, a adunat degeaba. Nu se mai putea baza pe averea sa: îi lipsea atât puterea cât și sănătatea.

Și viața aceasta pe care el o ducea - viața unui percepător de taxe - a lăsat în inima sa un fel de tulburare: a jignit o văduvă, s-a comportat nedrept cu un orfan, a greșit față de un om slab – era un hulpav! Era posesiv, influent și puternic. Domnul i-a dat mulți ani, iar el nu avea nevoie de averea sa. Cât despre conștiință? Conștiința îl măcina și nu găsea nicio cale pentru a se elibera de această neliniște.

Atunci a auzit că trece pe acolo un profet. La momentul acela încă nu a înțeles că Hristos este Fiul lui Dumnezeu, dar știa că este un rabbi, un învățător. Așa că s-a decis să încerce și asta, ca ultimă soluție. Și s-a dus să-L întâlnească. Dar a observat că era așa o mulțime de oameni adunată încât îi era imposibil să se întâlnească cu Hristos. Dar pe marginea drumului se găsea un smochin, iar el s-a suit în copac. Iată-l în copac. Fiți atenți la acest moment!

Ce s-ar întâmpla aici, în America, dacă un oficial important, un congressman, un guvernator, primarul unui oraș, sau un milionar, s-ar sui în primul copac pe care l-ar găsi, în văzul întregii lumi, din dorința de a privi un predicator? Ce ați crede despre el? Cum i-ar afecta poziția socială la alegerile următoare? Și tocmai acest lucru se întâmpla în societatea evreiască. Ce bătaie de joc, ce răutăți se spuneau despre el! Iar el? Lui nu-i era frică de umiliță și nu avea nevoie de nimic. Suferea. Trebuia să găsească ajutor. Iar aici a văzut că, într-adevăr, Hristos era profetul care cumva putea să-l ajute. Ce mai conta mulțimea sau bătaia de joc pentru el?

Și dintr-o dată, pe neașteptate, Hristos a fost lângă el. „Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi în casa ta trebuie să rămân.” (Lc. 19:5). Și aici a avut loc minunea. Hristos a stat în casa lui Zaheu. Dar mulți oameni probabil se vor întreba în ce măsură a fost aceasta o minune? În Evanghelie sunt minuni mult mai mari, adevărate minuni, în timp ce aici nu avem decât o vizită. Deci, nimic supranatural. Însă aici descoperim ceva mai mult decât supranatural. Priviți la ce s-a întâmplat. Întreaga forță a conștiinței i s-a revelat lui Zaheu. Când și-a eliberat conștiința în fața lui Hristos, Hristos i-a sfințit inima. Iar bucuria inimii sale l-a eliberat din robia păcatului, din toate relele pe care le-a făcut: „Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit.” (Lc. 19:8) a spus Zaheu.

În duminica de dinainte ni s-a spus: „Pocăiți-vă că s-a apropiat împărăția cerurilor..” Iar în această duminică ni se arată pocăința în practică: Zaheu, smochinul, apăsarea unei conștiințe bolnave. Și trebuie să ajungem la o asemenea stare încât inima noastră să fie insuflată de frica de Dumnezeu, cu suspine. De asemenea, ni se arată ce este „Împărăția Cerurilor”: este starea lui Zaheu după pocăință, când inima sa a devenit atât de mare încât era gata să îmbrățișeze pe oricine, era gata să dea totul săracilor, să-i facă pe toți bogați. Acesta este duhul vieții veșnice pe care trebuie să-l avem.

Așa să ne ajute Domnul, frați și surori, să începem postul. Ne aflăm încă în antecamera Postului, dar se apropie rapid vremea să pășim în această perioadă.